

Bilag 3.**Arbejdsudvalgets Bemærkninger til Udkastets enkelte Bestemmelser.**

ad a) (Stk. 1—4).

Den foreslaaede Ændring er ren redaktionel og bestaar kun i, at Paragraffens nuværende Stykke 6 er flyttet til Stk. 2, hvor den systematisk hører hjemme.

ad b) Stk. 5—9).

ad nyt Stk. 5.

Lov af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter indeholder ikke nogen til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 31 svarende Bestemmelse om, at der ved Udbetalingen af Arbejdsløn til Arbejdere, der beskæftiges ved Arbejder i Henhold til denne Lov, skal foretages Fradrag.

Det synes urimeligt at stille de ved Arbejder efter Loven af 15. December 1934 beskæftigede Arbejdere gunstigere end de ved Nødhjælpsarbejder beskæftigede Arbejdere, navnlig under Hensyn til, at Loven af 1934 kun forudsættes at gælde for mindre betydende kommunale Arbejder i Modsætning til de mere omfattende Nødhjælpsarbejder, samt under Hensyn til, at Adgang til at erholde Refusion efter Loven af 1934 kun gælder for Arbejdsløn, der udbetales til Personer, der — uden Beskæftigelse ved de i Loven omhandlede Arbejder — vilde være henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, medens en saadan Begrænsning ikke gælder for Nødhjælpsarbejder, ved hvilke der saaledes kan beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede, der oppebærer vedtægtsmæssig Understøttelse og som maaske aldrig har søgt offentlig Hjælp.

Man har derfor foreslaaet Bestemmelsen om Tilbageholdelse af 15 pCt. af Arbejdslønnen ved Nødhjælpsarbejder slettet, hvilket synes saa meget mere ønskeligt, som denne Bestemmelse erfaringsmæssigt har vanskeliggjort Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder.

I Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 1, Stk. 3, Nr. 2 i Loven af 15. December 1934 foreslaar man, at Nødhjælpsarbejders Afvigelse fra normale Arbejder skal ske gennem en Nedsættelse af Arbejdstiden. Man er i saa Henseende efter forskellige Overvejelser enedes om at fastsætte en Nedsættelse af Arbejdstiden med $\frac{1}{4}$ som den Ordning, der i Almindelighed bør stræbes henimod, idet man derved mener at have taget fornødent Hensyn til Forholdene for den Kreds af Arbejdere, Arbejdsmændene, der navnlig maa antages at komme i Betragtning ved Udførelse af Nødhjælpsarbejder.

Den vedtægtsmæssige Understøttelse for Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er 21 Kr. ugentlig og Normallønnen paa fuld Arbejdstid ca. 50 Kr. ugentlig. Reduceres Arbejdstiden med $\frac{1}{4}$ til 36 Timer ugentlig, kan Arbejdsmændene ved Nødhjælpsarbejder — forudsat at Lønnen bliver den normale — opnaa en ugentlig Fortjeneste paa ca. 38 Kr., hvorved der efter Udvalgets Opfattelse bliver en rimelig Afstand mellem Fortjeneste og Understøttelse.

Hovedudgangspunktet maa dog stadig være det, at Arbejdstiden fastsættes saaledes, at paa *den ene Side de flest mulige Arbejdere* kan finde Beskæftigelse, og paa *den anden Side*, at det bliver *fordelagtigt* for de arbejdsløse at *faa Beskæftigelse* ved disse Arbejder fremfor at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at *søge Beskæftigelse* ved andet Arbejde.

Man har derfor søgt ved Affattelsen for saa vidt at stille Kommunerne nogenlunde frit, saaledes at de har Adgang til at nedsætte Arbejdstiden med mindre end $\frac{1}{4}$, hvis dette er paakrævet for at Formaalet: Interessen i at søge Nødhjælpsarbejder frem for at oppebære Understøttelse fuldt ud kan opnaas, hvilket navnlig vil gælde i Tilfælde, hvor Lønnen ligger lavt.

Paa den anden Side vil Kommunerne kunne nedsætte Arbejdstiden med *mere end* $\frac{1}{4}$, hvor Forholdene maatte gøre dette rimeligt, dog med den Begrænsning, at Arbejdstiden ikke bør kunne nedsættes saameget, at Beskæftigelse kan forenes med Understøttelse, hvilket Forhold maa anses for uheldigt, blandt andet af Kontrollenssyn.